

LÁ ĐỔ MUÔN CHIỀU

Từ Linh

Slow

5 4 1 3 2 1 4

Thu đi cho lá vàng bay. Lá rơi cho đám cưới

5 3 4 1 3 4 1

về. Ngày mai người em nhỏ bé ngồi trong thuyền hoa tình duyên dành

5 5 2 2 3 5

dút. Có những đêm về sáng, đời sao buồn chi mấy cố nhân

3 1 4 1 4 3 4 1 2 4

ơi? Đã vội chi men rượu nhấp đôi môi. Mà phung phí đời em không tiếc

5 3 1 3 4 3 1 3

nhớ! Lá đổ muôn chiều ôi! lá úa. Phải chăng là nước mắt người

4 1 2 4 3

đi. Em ơi! đừng đổi lòng. Dù sao chẳng nữa cũng nhớ đến tình đôi

3 2 3 1 3 1

ta. Thôi thế từ đây anh cố đành quên rằng có người.

2 3 5 4 3

Cầm bằng như không biết mà thôi. Lá thu còn lại đôi ba

4 2 3 3 2

cánh. Đành lòng cho nước cuốn hoa trôi. Thôi thế từ nay như lá vàng

3 1 3 1 2 3 5

bay tình lỡ rồi. Thuyền rời xa bến vắng người ơi! Hương

4 3 4 2 3

duang tàn tạ trong đêm tối. Còn nhớ phương nào hoa đã rơi. Thu.....

FINE